

پشت بام

۴ماه حبس خانگی یک‌موزه‌ویک‌پیشنهاد

حسین هاشم‌پور

● یازدهم آذر، حبس موزه بانک پاسارگاد در فرهنگستان هنر چهارماهه شد؛ این تنها موزه در تهران و بلکه ایران است که آثار هنرمندان معاصر را به صورت دائمی به تماشا دارد.

یک؛ یادش سبز، آقای پرویز کلانتری، به همراهی آزاده جعفریان هم‌قدمش بودم در کوچه‌های روستای زیبای فشندک طالقان؛ برای خرید آب وارد بقالی شدم، جوانکی که لهجه شیرین آذری داشت، استاد را شناخت و خواهش کرد عکسی به یادگار بگیرد؛ جوان گفت دانشجوی نقاشی است و دلش می‌خواهد آثار استاد را از نزدیک ببیند، اما نمی‌داند باید به کجا مراجعه کند؛ آقای کلانتری مهربان، نشانی خانه‌اش را داد و گفت: «حالاحالا نمایشگاهی ندارم، اما چندتاییی کار در خانه دارم می‌توانی ببایی ببینی...» و بعدترش محور گفت‌وگویمان این شد که چرا شهری به بزرگی تهران، حتی یک موزه دائمی برای نمایش آثار هنرمندان معاصر ندارد؟ کسی که می‌خواهد کارهای تانولی، آغداشلو، سپهری، یکتایی و دیگر بزرگان را ببیند باید کجا برود؟ موزه بانک پاسارگاد (پارس‌آریان) توانست در حد مقدرات یک بانک به این نیاز مبرم پاسخ دهد؛ در این مجموعه گرانبها هنر صد سال اخیر ایران قابل‌رصد است و دست‌کم از نخبگان هنر ایران آثاری به صورت دائمی به تماشااست که خودش اگسیژنی است برای این شهر دوگردگفته.

دو: حبس چهارماهه این موزه به هر دلیلی که باشد، دست‌کم بی‌مهری به دانش‌جویان هنری است که اطراف خیابان برداران مظفر و مؤسسه صبا پرسه می‌زنند؛ پاتوق برخی از این جوانان دیدار از این موزه و بارهاوارها نگاکردن آثار پیش‌کسوتان بود؛ البته رایگان بودن موزه هم در پاتوق‌شدنش بی‌تأثیر نبود؛ غیر از این گردشگران خارجی پای ثابت تماشای این موزه بودند و یکی از مقاصد همیشگی اتوبوس‌های گردشگران، پلاک ۱۳۵ این خیابان سنگ‌فرش شده بود. سه؛ در این چهار ماه با وجود همه‌گونه اطلاع‌رسانی رئیس فرهنگستان هنر و حتی واردانستن اتهامات زدزدی، فریب هنرمندان، تقلب و... حتی برای یکی از آثار این گنجینه یک نفر مدعی هم پیدا نشده است و برعکس، چهره‌های شناخته‌شده هنر از طریق رسانه‌ها اعلان کردند خودشان کار به موزه فروخته‌اند.

چهار: شرکت پارس‌آریان نمونه‌هایی از قراردادهای اجاره مؤسسه صبا در سال‌های مختلف را برای رسانه‌ها ارسال کرده که روی سرب‌رگ هستند و نشان می‌دهند آنها از سال ۱۳۸۷ تا امروز سالانه چندصدمیلیون تومان به فرهنگستان هنر اجاره گالری پرداخته‌اند؛ جالب است که ۲۵ مرداد، خبرگزاری تسنیم در گزارشی با تیتَر «آیا فرهنگستان هنر حق توقیف آثار را داشته است؟ اسناد» بنا بر همین اسناد در همان لید مطلب می‌نویسد: «این اسناد به‌خلاف صحبت‌های رئیس فرهنگستان هنر است و ظاهرا او حق توقیف آثار را نداشته است». درواقع اکنون موزه بانک پاسارگاد چهار ماه است در مکانی که ماهانه ۲۵میلیون تومان بابت آن اجاره پرداخت کرده، در حبس است.

پنج: راستش هیچ خبریتی در حبس موزه بانک پاسارگاد نبود و تازه آسیب‌های جدی و هولناکی هم رساند؛ سرمایه‌های که در حال مطالعه برای ورود به عالم هنر بودند دچار تردید کرد و از آن بدتر رئیس فرهنگستان هنر که به جهت شهرهایش احترامی داشت، رویه‌ای را در پیش گرفت که ۶۰۰ هنرمند در نام‌های و رئیس‌جمهور از تهمت‌های اثبات‌نشده و ادبیات غیرفرهنگی او شکوه کردند؛ بماند که تا امروز رئیس‌جمهور، شورای‌عالی انقلاب فرهنگی و حتی اعضای یوبسته و وابسته فرهنگستان هنر که باید پاسخ‌گوی عملکرد فرهنگستان هنر باشند، بابت این سلسله‌توهین‌ها از هنرمندان عذرخواهی نکرده‌اند. **شش:** قوه قضائیه و دادگاه، سرنوشت ادعاهای رئیس فرهنگستان هنر را روشن خواهند کرد، تا آن روز پیشنهاد می‌کنم درهای این موزه که حالا شهرتی چند چندان هم باقی‌ه، روی مردم کشوده شود تا هم بیم جامعه هنری از تخریب آثار از بین برود و هم علاقه‌مندان فرصت تماشای آن را بیابند؛ خوشبختانه فرهنگستان هنر از نظر حراست و نگهدایی مجهز است و دیدار مردمی از موزه، خللی در رسیدگی به پرونده آن ایجاد نمی‌کند.

خبر

رونمایی اثر جدید حمید عجمی درنمایشگاه «قلندرانه»

● **گروه هنر:** چهارشنبه، یازدهم آذر، نمایشگاه خط و نقاشیخط با عنوان «قلندرانه» در نگارخانه‌ای در بهارستان افتتاح می‌شود. این نمایشگاه به مدت ۱۵ روز ادامه خواهد داشت. «قلندرانه» میزان آثاری از قاسم غلامی، سعید نقاشیان و علیرضا امین‌مقدم خواهد بود. در افتتاحیه این مراسم، از یکی از آثار جدید حمید عجمی رونمایی خواهد شد.

جواد توسی

فکر می‌کنم ۳۹ سال برای آزمون و خطا در عرصه فرهنگ و هنر و رسیدن به وضعیتی تثبیت‌شده کافی باشد. یک نمونه را نام می‌برم تا خود حدیث مفصل بپخوانید... شما ببینید نمایش فیلم خارجی از اول انقلاب تاکنون، چقدر تابع سیاست‌های گوناگون بوده است. در سال‌های اول انقلاب که هنوز با شرایط متمرکز و ضابطه‌مند روبه‌رو نبودیم، فیلم‌های خارجی همخوان با حال‌وهوای آن دوران به نمایش درمی‌آمد. بیشتر این فیلم‌ها، مضامین سیاسی و انقلابی و لحن افشارگانه داشتند. پس‌ازآن، نمایش فیلم خارجی محدود به دو، سه سینما مثل عصر

اکران زمستان با فیلم درمیشیان

گروه هنر: پرونده فیلم‌های توقیفی – در ظاهر امر – در حال بسته‌شدن است. بعد از تعیین تکلیف «خانه دختر» و اکران آن، «عصبانی نیستم»، اولین فیلم رضا درمیشیان هم از محاق توقیف درآمد و اکران آن قطعی شد. با ثبت قرارداد اکران فیلم «عصبانی نیستم!»، نمایش این فیلم از ۲۹ آذر آغاز و به‌این‌ترتیب اکران زمستان سینماها با فیلم رضا درمیشیان آغاز می‌شود.

سخنگوی شورای صنفی نمایش ضمن اعلام خبر فوق گفت: «قرارداد نمایش فیلم «عصبانی نیستم» رضا درمیشیان برای اکران از ۲۹ آذر در گروه آزاد ثبت شد». غلام‌رضا فرجی در گفت‌وگو با «ایسنا» درباره مصوبات جلسه دوشنبه، ۱۳ آذر شورای صنفی نمایش بیان کرد: «قرارداد فیلم «عصبانی نیستم»، برای دو هفته آینده، یعنی اکران از ۲۹ آذر ثبت شد و این فیلم در گروه آزاد اکران خواهد شد». او همچنین گفت: «قرارداد فیلم «آشغال‌های دوست‌داشتنی» برای ثبت در شورای پروانه نمایش این هفته ارائه شده است.

«عصبانی نیستم»، به کارگردانی رضا درمیشیان و محصول سال ۱۳۹۲ است که نوید محمدزاده و باران کوثری، بازیگران اصلی آن هستند و در جشنواره فیلم فجر همان سال به نمایش درآمد و سرانجام پس از چهار سال اکران عمومی می‌شود. «عصبانی نیستم»، داستان یک دانشجوی ستاره‌دار و اخراجی است که برای فراهم‌آوردن حداقل شرایط زندگی در رویارویی با بی‌اخلاقی‌های جامعه با خود تمرین می‌کند تا «عصبانی» نباشد و در تلاش است تا دختر موردعلاقه‌اش را از دست ندهد.

فرجی درباره دیگر مصوبات جلسه اخیر شورای صنفی نمایش گفت: فیلم «آینه‌بغل» به‌جای «زنوا» از روز چهارشنبه، ۱۵ آذر، در گروه سینمایی استقلال اکران می‌شود و فیلم «خفگی» هم فقط در سرگروه زندگی تعویض خواهد شد، اما اکران «زنوا» و «خفگی» در زیرگروه‌های خود ادامه خواهد داشت.

به گفته او، در سرگروه «زندگی» پس از «خفگی»

هنر

خرابات

تبعید خود خواسته

جدید (با مدیریت مرحوم هوشنگ کاوه) و کریستال (با مدیریت مرحوم صابر رهبر) و شهر فرهنگ (آزادی) شد که اغلبشان فیلم‌های روسی و اروپای شرقی و تک‌وتوک فیلم‌های سطح پایین هندی و کره‌شمالی بودند. درواقع، در همین فاصله زمانی که فیلم خارجی برای خودش کوپن ناچیزی داشت نیز با نمایش متنوع و چندان قابل اعتنایی روبه‌رو نبودیم. موارد استثنائی، مانند نمایش فیلم‌های تارکوفسکی و چند فیلم پاراجانف هم سینمای روشن‌فکرانه خاصی را در بر می‌گرفت. به دنبال آن، رفته‌رفته فاتحه فیلم خارجی خوانده شد و تنها سینما فرهنگ برای مدتی در یک سئانس آخر ششیش تعدادی از فیلم‌های شاخص هنری و حرفه‌ای روز را نمایش می‌داد که آن هم در سال‌های اخیر منطفی شد. خب، اگر بخواهیم برای کلیت سینما ارزش و اعتبار فرهنگی، هنری و اجتماعی قائل شویم و مفهوم متعالی رسانه‌ای‌اش را در یک جغرافیای بدون مرز جست‌وجو کنیم، آن نمایش نیندیم و گزینشی و یک‌سونگر اولیه

گروه هنر: دهمین هفت نگاه این روزها با ارائه آثاری

از ۲۰۰ هنرمند در فرهنگ‌سرای نیابور به تماشااست؛ مانند هر سال آثاری بسیار متنوع از نام‌های شناخته‌شده در جوانان در این رویداد بزرگ سالانه در دسترس قرار گرفته‌اند. رونق‌آفرینی به اقتصاد هنر هدف اصلی هفت نگاه است و به همین سبب قیمت‌ها با هدف جلب توجه اقشار مختلف مردم از صد هزار تومان شروع می‌شوند؛ شاید که روزی هر خانه ایرانی یک اثر هنری محقق شود. هفت نگاه متشکل از گالری‌های آریا، الهه، گلستان، والی، هفت ثمر و ماه مهر با همین مند توانسته نقشی مهم در ترویج فرهنگ خرید اثر هنری ایفا و خردارانی نوظهور را به جامعه تجسمی اضافه کند.

نکته جالب توجه این دوره، مرکز توجه قرارگرفتن آثار جوانان و نیز مجسمه است؛ آن‌سان که دو جوان مجسمه‌ساز، پیشتاز پرفروش‌ترین‌ها هستند؛ شهره امیراحمدی با فروش ۱۰ مجسمه و رضا براتی با فروش هشت مجسمه.

لیلی گلستان، سخنگوی هفت نگاه، دهمین دوره را دارای سطح کیفی بالاتری نسبت به دوره‌های قبل دانست و دراین‌باره گفت: با وجود اینکه در دهمین دوره نمایشگاه «هفت نگاه»، حساسیت بیشتری را در جهت بالابردن کیفیت آثار لحاظ کردیم اما متأسفانه در فروش شرایط رضایت‌بخشی نداشتیم. او ادامه داد: دهمین دوره این نمایشگاه با تفاوت‌های بسیاری در بحث کیفیت آثار و کاهش قیمت فروش روبه‌رو بود اما با وجود این مشخصه‌های خوب، متأسفانه فروش چندان رضایت‌بخشی را تجربه نکردیم زیرا کشور درحال‌حاضر به‌لحاظ اقتصادی دوره مناسبی را سپری نمی‌کند. البته مشکل اقتصاد امروز تنها در عرصه هنر نیست و تمام‌بخش‌های تولید و خدماتی تا آن درگیر هستند؛ امیدواریم به زودی با تدابیر دولت این مشکلات از سر راه برداشته و شرایط بهتری فراهم شود.

مدیر گالری گلستان درباره دلایل حضور هنرمندان جوان در این دوره از نمایشگاه توضیح داد و افزود: چیزی که برای ما مهم بود، حضور هنرمندان شهرستانی و شرایط اقتصاد هنر تفاوت چندانی را تجربه نکرده است.

و این دوران فترت کامل را چگونه توجیه می‌کنیم؟ آیا این واهمه و نگرانی بیش از حد از نمایش فیلم خارجی، واقعا منطقی است یا ناشی از یک توهم بزرگ یا سوءتفاهم پایان‌ناپذیر است؟ مگر می‌توان دور خود حصار دائمی کشید و ارتباط با سینمای زنده جهان را قطع و اکران عمومی را محدود به تولیدات محافظه‌کار یا سرگرمی‌ساز داخلی کرد؟ در چنین فضا و موقعیتی، چگونه می‌توان به تعریفی حرفه‌ای از سینما که «هنر / صنعت» در آن موضوعیت داشته باشند، رسید و برایش برنامه‌ریزی کوتاه و بلندمدت درون‌مرزی داشت؟ آیا نمایش کنترل‌شده و سنجیده فیلم خارجی به سینمای داخلی لطمه می‌زند یا به‌عکس می‌تواند زمینه‌ساز رشد و رونق و ارتقای کیفی و ساختاری آثار داخلی و ایجاد رقابت سالم و سازنده شود؟ متأسفانه نگرش مقطعی و سیاست‌های محتاطانه و نداشتن جسارت و برنامه‌ریزی در چرخه سیاست‌گذاری فرهنگی–هنری، یکی از معضلات اساسی جامعه سینمایی ماست.

روزهای پایانی هفت نگاه دهم

هنر سال‌هاست که مختص به تهران شده است.

مژگان والی‌پور، مدیر گالری والسی و دیگر بیان‌گذار رویداد هفت نگاه درباره وجه تمایز دهمین دوره این رویداد گفت: در این دوره با وسواس بسیار کار انتخاب کردیم. در دوره‌های قبل، فضای هفت نگاه بازتر بود و قصد داشتیم هنرمندانی را که فرصت زیادی برای قرارگرفتن در نگاه مخاطب و ارائه آثارشان ندارند، این شانس را پیدا کنند که در هفت نگاه حضور داشته باشند. ولی امسال انتخاب را سخت‌تر کردیم و برخلاف همیشه که این کار در یک مرحله انجام می‌شد، در دو و حتی هفت ثمر و ماه مهر با همین مند توانسته نقشی مهم در ترویج فرهنگ خرید اثر هنری ایفا و خردارانی نوظهور را به جامعه تجسمی اضافه کنند.

نکته جالب توجه این دوره، مرکز توجه قرارگرفتن آثار جوانان و نیز مجسمه است؛ آن‌سان که دو جوان مجسمه‌ساز، پیشتاز پرفروش‌ترین‌ها هستند؛ شهره امیراحمدی با فروش ۱۰ مجسمه و رضا براتی با فروش هشت مجسمه. لیلی گلستان، سخنگوی هفت نگاه، دهمین دوره را دارای سطح کیفی بالاتری نسبت به دوره‌های قبل دانست و دراین‌باره گفت: با وجود اینکه در دهمین دوره نمایشگاه «هفت نگاه»، تعداد آثار کمتری انتخاب و به نمایش گذاشته شد چراکه ما مسئله کیفیت آثار را بیشتر مدنظر قرار دادیم بنابراین به جرئت می‌توان گفت که آثار متمایزی را به‌لحاظ سطح کیفی در این دوره از «هفت نگاه» شاهد بودیم. او درباره حضور پررنگ جوانان و هنرمندان شهرهای مختلف در این نمایشگاه بیان کرد: توجه به جوانان و هنرمندان شهرهای مختلف همواره از جمله سیاست‌گذاری‌های ما و مسائل مورد توجه بوده است اما در این دوره ما تعداد بیشتری از آثار هنرمندان شهرستان‌ها و جوان‌تراها را واجد نمایش دیدیم.

او فروش این دوره از نمایشگاه را کمتر از میزان مورد انتظار دانست و بیان کرد: میزان فروش آثار این دوره از نمایشگاه کمتر از انتظار ما بود البته می‌توان در این راستا زلزله و حادثه وحشتناک غرب کشور را دخیل دانست. مدیر گالری آریا وضعیت اقتصاد هنر را در شرایط مناسبی خواند و گفت: به‌نظر من از سال گذشته تا امروز شرایط اقتصاد هنر تفاوت چندانی را تجربه نکرده است.

زیر آسمان فیروزهای

«ناپدیدشدن» بهترین فیلم جشنواره سنگاپور شد

● **گروه هنر:** فیلم سینمایی «ناپدیدشدن»، به کارگردانی علی عسکری، نویسنده‌گی فروش صمدی و علی عسکری و تهیه‌کنندگی پوریا حیدری‌اوره و علی صدراپی برنده جایزه بهترین فیلم بلند برای علی عسکری و بهترین بازیگر برای صدف عسکری در بیست‌وهشتمین دوره جشنواره فیلم سنگاپور شد. صدف عسکری که اولین بازیگری‌اش را در فیلم سینمایی «ناپدیدشدن» تجربه کرده است، تنها جایزه بازیگری این جشنواره را دریافت کرد. صدف عسکری پیش از این نیز جایزه بهترین بازیگر زن را از جشنواره فینوچیوی ایتالیا دریافت کرده بود. در مراسم اهدای جوایز بیست‌وهشتمین دوره جشنواره سنگاپور، فروش صمدی جوایز بازیگری و بهترین فیلم را به نمایندگی دریافت کرد.

آغاز هفته هرمز در تماشاخانه باران

● هفته هنر هرمز با حضور هنرمندان و مسئولان حوزه فرهنگ در تماشاخانه باران آغاز شد. به گزارش باشگاه خبرنگاران پویا، در مراسم گشایش هفته هنر هرمز، خسرو سینیایی به‌عنوان شهروند افتخاری هرمز با اشاره به ایامی که در هرمز گذرانده است، گفت: «به‌خاطر میهمان‌نوازی هرمزی‌ها، دوست دارم دوباره به هرمز بروم یا دوستانی به تهران بیایند. به‌عنوان فیلم‌ساز معتقدم در کشور مردم ما مهدیگر را کم می‌شناسند». او با انتقاد از وضعیت سینما اضافه کرد: «چرا سینما تنها به جنبه‌ای می‌پردازد که حاصلش قصه‌ای است برای نقل‌کردن؛ کوشش ما و شانس ما [در ساخت فیلمی مستند این بود که با هرمز زیبا و رنگارنگ و با مردم مستعد آغاز شد». سینیایی درباره فیلم خود گفت: «فیلمی ساختم که خاطره‌اش برایمان ماندگار شد». او با اشاره به حضور فیلم در لهستان و کانادا، ادعا کرد تماشاگران در پی رقت به هرمز بوده‌اند. ابراهیم پشت‌کوهی در این هفته با نمایشی به کارگردانی سلامتی، یکی از عوامل ایجاد این هفته، هرمز را سرزمین جادویی خواند و گفت: «جدا از اینکه ما به جن و ارواح اعتقاد داریم یا نه، هرمز پر از روح زیبایی طبیعت است». او با اشاره به زحمات جری بولاک چک‌تبار که سال‌ها در هرمز ماند و تاریخ معاصر هرمز را با تأسیس مدرسه متأثر کرد، از مسئولان خواست خانه او را از گزند تخریب حفظ کنند. سعید اسدی، مدیر دفتر بین‌الملل اداره کل هنرهای نمایشی، نیز در سخنانی با اشاره به سفرش به جزیره هرمز گفت: «در هرمز روایت زنده بدون نیاز به کلمات است و هر بیننده‌ای را جذب می‌کند. گفت‌وگوی موج و ساحل موجب گفت‌وگوی تمدن‌ها در هرمز شده است که نیرویی با فرهنگ مختلف معرفتی است».

این مراسم با اجرای موسیقی زنده اهالی هرمز و اجرای نمایش «اعداد در بیان» دنبال شد.

برگزاری اولین جایزه ادبی ارغوان

● اولین دوره جایزه ادبی ارغوان، دی‌ماه امسال برگزار می‌شود. اوژن حقیقی، بنیان‌گذار و دبیر این جایزه که پیش از این سه دوره دبیری جایزه فرشته را برعهده داشت، با اعلام این خبر گفت: «دامه» همکاری ما با جایزه فرشته، پس از سه دوره همکاری به دلیل اختلاف سلیقه‌هایی منطفی شد و همان شورای سیاست‌گذاری، هیئت انتخاب و هیئت داوران از امسال جایزه ادبی ارغوان را برای داستان‌اولی‌های زیر ۳۰ سال برگزار خواهند کرد». شورای سیاست‌گذاری جایزه ارغوان متشکل از ابراهیم حقیقی، امیر اثباتی، ارش صادقی، اوژن حقیقی (با تشکر از بهرنگ تکنایی) با لوگو و تندیس سه دوره قبل جایزه فرشته، دوره اول جایزه ارغوان را برگزار خواهند کرد. فراخوان شرکت در اولین دوره این جایزه و موضوع آن، اول دی ۹۶ از طریق سایت این جایزه و رسانه‌ها منتشر خواهد شد.

نمایش مستند سینمایی «اصطکاک» در خانه هنرمندان

● **گروه هنر:** امروز، سه‌شنبه، ۱۴ آذر، ساعت ۱۸ روزنامه‌نگاران و هنرمندان به تماشای مستند سینمایی «اصطکاک» در خانه هنرمندان می‌نشینند. این اثر که نویسنده و کارگردانش امیر فرض‌اللهی است، درباره دیالکتیک سینما و مردم در ایران در سه سال اخیر ساخته شده و اثری مرجع در تاریخ سینمای ایران محسوب می‌شود. اصطکاک اکنون حدود سه ماه است که در گروه هنر و تجربه اکران شده و استقبال خوبی از آن صورت گرفته است. این فیلم ۸۷ دقیقه است و ریتم و ضرباهنگ متناسبی دارد. ناصر ملک‌مطیعی، مرحوم علی معلم، جواد توسی، سعید مطلبی و... در این اثر حضور دارند.